

Op zaterdag 7 mei was het 's ochtends extra groen in De Groene Jonker. Waarom? Kikker Kwak verwelkomde een groep van 24 peuters. Met een Kwak-button op het shirt, maakte ook Pipa deel uit van die groep. Samen met haar zusje nam ze deel aan een Peuternatuurbeleving, een nieuwe activiteit van IVN De Ronde Venen & Uithoorn. Haar mening over de peutertocht? 'Heel leuk, grote Kwak!'. Zo noemde ze mij, de rechterhand van de échte kikker Kwak.

Pipa was goed voorbereid. Er bungelde een verrekijker om haar hals. "Van opa Bob", aldus de jonge dame. Haar zusje hield een vergrootglas stevig vast in haar knuistje. Samen volgden ze kikker Kwak langs de uitgezette kikkerbordjes. Pipa beantwoordde vragen, luisterde naar uitleg en keek naar de grote tekeningen over de metamorfose van eitje tot kikker. Ze verbaasde zich over de zwemmende kikkervisjes met dansende watervlooiën in een bakje water. Die hadden pret! Maar ze dacht ook mee bij vragen als "wat en wie eet de kikker, hoe woont hij en mag je hem mee naar huis nemen?".

Het antwoord op de eerste vraag was na stevig blazen te zien. Hoe? De afbeelding aan het uiteinde van de verjaardagsrolfluit gaf het aan: een vlieg. Net zoals dat gaat op de tong van een kikker. Natuurlijk smaakte voor Pipa het uitgedeelde snoepje beter dan die vlieg! Over de woonplek van de kikker had ze een duidelijke mening. "Op een blad toch, Pipa?". "Nee joh, op een blaadje, een groen blaadje of iets anders groens. Dat kan ook". Juist, heel goed om te weten als rechterhand.

Terwijl de groep verder liep vertelde Kwak over de lente met jonge dieren zoals de pulletjes van de Waterhoen. Maar ook over de eitjes van de vlinder op het blad van een Brandnetel en zingende vogeltjes op zoek naar vriendinnetjes. Maar naast een luisterend oor, voelden ze hoe zacht een veer wel niet is en hadden de peuters ook oog voor de omgeving van alle plantjes en diertjes. Onderweg pakten ze namelijk rommeltjes op en stopten deze in een afvalzak. "Anders worden beestjes ziek en gaan ze dood", zei Pipa ferm. Die extra inzet toverde een nog grotere glimlach op het gezicht van Kwak.

Maar niet alles verdween in de afvalzak. Bijvoorbeeld een gebroken ei. Om en onder dat ei maakten de kinderen een nestje van takjes, droog los gras en andere materialen die ze op de grond vonden. En wat een samenwerking; met veel helpende handjes was het nestje zo gemaakt! Wie weet, komt het vogeltje wel terug om gebruik te maken van zijn nieuwe woonplek. De peuters waren het erover eens, met zo'n mooi nieuw nestje is die kans toch heel groot!

En wat zeker gebeurde, was met z'n allen zingen. Bij het ontdekken van een dobberende Zwarte zwaan tussen de zwemmende Witte zwanen, zong ook Pipa luidkeels mee met het liedje 'Witte zwanen, Zwarte zwanen...'. En dat klonk nog eens anders dan het kwaken van de kikker. Een stemgeluid dat zij eerder hadden nagedaan. Na het zingen vroeg ik Pipa, "zal ik jou het laatste stukje dragen?". Vermoeid van alle indrukken, stemde zij onmiddellijk in en riep "mijn zusje bij pappa en ik bij grote Kwak!".

Dank je wel pappa voor het aanmelden van je dochters. Ze hebben op een speelse manier dit prachtige natuurgebied beleefd. Graag tot een volgend natuuruurtje!

De Peuternatuurbeleving met kinderen van 2 tot 4 jaar, zal onder de naam 'Peutertocht met...', twee keer in het jaar (in het voor- en najaar) worden georganiseerd.

Kikker Kwak, Ellen Aarsman en Rechterhand, Renate Broxterman

